

4. Ved forslaget § 1, nr. 1, ændres den gældende bestemmelse om biskibsvirksomhed i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, således, at bestemmelsen kommer til at omfatte indkomst fra alle former for anpartsvirksomheder. Personkredsen er imidlertid afgrænset på en anden måde.

Efter den gældende bestemmelse i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, er det afgørende, om skibsvirksomheden kan karakteriseres som den skattepligtiges bierhverv.

Kriteriet »bierhverv« er dog ikke egnet til at afgrænse den personkreds, som skal omfattes af de nye regler. Det skyldes navnlig, at det vil give administrative problemer at afgøre, hvorvidt der er tale om bierhverv, når det gælder andre virksomheder end skibsvirksomheder.

De personer, som lovforslaget omfatter, er afgrænset efter antallet af ejere af virksomheden og ved omfanget af ejerens personlige arbejdsindsats i virksomheden. Det foreslås, at en ejer af en virksomhed med mere end 10 ejere, og hvori den pågældende ejer kun deltager i uvæsentligt omfang i virksomhedens drift, omfattes af de nye regler.

Både betingelsen om ejerantal og betingelsen om arbejdsindsats skal være opfyldt. Hvis virksomheden har mere end 10 ejere, og ejeren deltager i væsentligt omfang i virksomhedens drift, omfattes den pågældende ikke af forslaget. Hvis virksomheden har 10 ejere og derunder, og ejeren deltager i uvæsentligt omfang i virksomhedens drift, omfattes den pågældende ejer heller ikke af de nye regler.

En lignende afgrænsning ved ejerantal og arbejdsindsats anvendes bl.a. i investeringsfondslovens § 3 A. Ejerantallet er klart og enkelt. Bedømmelsen af arbejdsindsatsen foretages på grundlag af en vejledende norm, hvorefter en arbejdsindsats i virksomheden på under 50 timer månedlig anses for en uvæsentlig arbejdsindsats. Denne norm vil tilsvarende kunne anvendes ved vurderingen af, om arbejdsindsatsen efter forslaget er uvæsentlig.

5. Der er over en årrække blevet gennemført en række ændringer i skattelovgivningen, som har haft til formål at mindske de skattepligtiges fordele ved at investere i anpart. Det gælder bl.a. leasingreglerne i afskrivningsloven. Efter leasingreglerne er der dels ingen adgang til at pristicalregulere anskaffessummen for nærmere afgrænsede aktiver, der udlejes, dels ingen mulighed for løbende at foretage afskrivninger på aktiverne.

Leasingreglerne omfatter som udgangspunkt enhver form for udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler, der sker fra et personligt firma med 3 eller flere indehavere. Aktiver, der ejes af 1 eller 2 per-

soner, og som indgår i en fælles udlejningsvirksomhed, er også omfattet. En mellemmand kan således ikke formidle udlejning af aktiver, f.eks. enkeltmaskiner, biler, containere o.lign. for en kreds af personligt skattepligtige, uden at disse bliver omfattet af reglerne.

Efter afskrivningsloven er driftsmidler til en anskaffessum på 25.000 kr. eller derunder og udlejning i 6 måneder eller mindre undtaget fra leasingreglerne. Skattepligtige personer, der udlejer aktiver til en samlet anskaffessum på 25.000 kr. og derunder, gennem en virksomhed, som står for formidlingen af udlejningen, er således ikke omfattet af leasingreglerne. Det gælder uanset antallet af ejere af aktivet.

Aktiver som containere, edb-anlæg og andet kontorudstyr kan have en lavere anskaffessum end 25.000 kr. Er det tilfældet har skattepligtige personer derved adgang til at afskrive på sådanne aktiver, selv om udlejningen sker gennem en mellemmand. På den måde kan en investor få sin skattepligtige indkomst nedbragt og derved opnå skattemæssige fordele.

Forslagets § 1, nr. 2, indeholder derfor en bestemmelse, der går ud på at beskatte indkomsten fra udlejningsvirksomheder som kapitalindkomst, når udlejningen sker gennem en virksomhed, som formidler udlejning af aktiver for mere end 10 personer. Det gælder uanset antallet af ejere af det enkelte aktiv, og uanset aktivets anskaffessum. Udlejning af ikke afskrivningsberettiget fast ejendom er dog undtaget.

Heller ikke et underskud fra udlejningsvirksomheden kan modregnes i anden positiv kapitalindkomst for det pågældende indkomstår, men alene fremføres til modregning i senere overskud fra samme anpartsvirksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Med forslaget fjernes således incitamentet til at investere i aktiver med henblik på udlejning.

6. Efter virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, 2. pkt., kan virksomhedsskatteordningen ikke anvendes, såfremt indkomsten fra virksomheden beskattes som kapitalindkomst efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10. Den gældende bestemmelse i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, angår skibsvirksomhed, når virksomheden er den skattepligtiges bierhverv.

Bestemmelsen i virksomhedsskatteordningen foreslås i § 2 udvidet, således at virksomhedsskatteordningen ikke kan anvendes på indkomst fra nogen former for anpartsvirksomheder eller udlejningsvirksomheder, som er omfattet af forslaget § 1.

Kravene til regnskabsoplysninger m.v. for de anpartshavere, som anvender virksomhedsskatteordningen, besværliggør arbejdet med selvangivelsen både for anpartshaverne og for skattemyndigheder-